

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.138/2016/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Mosonyi Csaba és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Mosonyi Csaba) által képviselt felperesnek - a dr. Pintér Zoltán Aurél ügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a **(település neve)-i** Törvényszék 2015. december 16. napján kelt 6.P.20.511/2015/20. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltség és eljárási illeték fizetésére kötelezését.

Az állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét 36 000 (harminchatezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 75 000 (hetvenötezer) Ft elsőfokú és 12 500 (tizenkettőezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy az alperes visszaigényelhet az állami adóhatóságtól 18 000 (tizennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

Az alperes a felperes neve gazdasági igazgatója volt, mandátuma 2010. év végével lejárt. A felperes által kiírt pályázatra az alperes jelentkezett, pályázatát a főiskola szenátusi tanácsa és annak rektora, **(rektor neve)** egyaránt támogatta. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium azonban nem az alperest nevezte ki, ezért a felperes utóbb az alperest szabadalmi ügyvivői beosztásba sorolta. Az alperes e minőségében 2013. március 11. napjáig dolgozott a felperesnél.

A rektor tudomására jutott, hogy 2013. márciusában a felperes működéséhez kapcsolódó felsőoktatási szakképzési anyag a felperes két munkatársán keresztül **(két munkatárs neve)** az alperes e-mail fiókjába érkezett. A rektor e tényről tájékoztatta a rektori tanácsot, majd ismeretlen tettes ellen feljelentést tett gazdasági titok megsértése büntettének gyanúja miatt a **(település neve)-i** Járási Ügyészségen. A nyomozást folytató **(település neve)-i** Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya eljárása során az alperest tanúként hallgatta meg, majd a 2013. október 3. napján kelt

határozatával a nyomozást megszüntette azzal az indokkal, hogy nem történt bűncselekmény. A rektor panasza alapján folytatódó eljárásban a NAV **(vizsgálati osztály pontos megjelölése)** Vizsgálati Osztálya másodfokú eljárás keretében ugyancsak az eljárás megszüntetéséről határozott.

A feljelentés megtételét követően a felperes rektora 2013. március 12. napjával megtiltotta, hogy az alperes a főiskola területére belépjen, erről az alperest és a biztonsági szolgálatot értesítette. Utóbb a rektor a fenti utasítását akként módosította, hogy az alperes a főiskola területére beléphet, de ezt előzetesen részére jelezni kell. Az alperes ezt sérelmesnek ítélte, a személye elleni támadásként értékelte, a rektor feljelentése alapján indult nyomozást a lejárataát célzó eljárásnak érezte, és azért a rektort tette felelőssé. Nemtetszését, a rektorral szembeni elmarasztaló véleményét - az alábbiakban részletezettek szerint - több ízben is kifejezésre juttatta oly módon, hogy különböző sajtócikkekhez, híradásokhoz saját facebookján hozzászólásokat fűzött, és azt megosztotta ismerőseivel az alábbiak szerint:

Miután a nyomozati anyagot 2014. november 19. napján kézhez vette, annak tartalmát megismerte, közzétette a facebook oldalán a **(internetes oldal 1.)** internetes oldalról származó **(cikk címe)** című cikket, amely a **(település neve)-i** Főiskolán megrendezett tudományos konferenciáról adott tudósítást. A cikk címe és bevezetője mellett bal oldalon a rektor képe került elhelyezésre, amely fölé az alperes a következőt írta: „Ki ez a faszfaj!”. Kifogásolta emellett, hogy nem a konferencia résztvevőiről, hanem a rektorról készült képet tettek a cikkben közzé.

2015. március 2. napján a **(internetes oldal 2. címe)** internetes oldalról származó **(cikk 2. címe)** című cikket tette közzé, amely **(személy neve)** büntetőperéről, előzetes letartóztatásáról és arról adott számot, hogy emiatt az Európai Bíróság a Magyar Államot elmarasztalta. A cikk felett **(személy neve)** képe látható. Az alperes a képhez, illetve a cikkhez kapcsolódóan megjegyezte: „Ajánlom azoknak, akik nem hiszik el, hogy ez velük is megtörténhet. Velem megtörtént, a felperes neve jelenlegi rektora és volt főtitkára meghurcolt. Már felmentettek mindenkit a galád büntető vádak alól. A vádlók még nem bűnhődnek, de majd fognak !!!! Remélem.”.

Az alperes 2015. március 14-én az **(internetes oldal 3. címe)** internetes oldalról származó „Lemondott a III/III-as kormányhivatalnak” című cikket osztotta meg facebook oldalán, a következő kommentet fűzve ahhoz: „A **(település neve)-i** Főiskolán levő III/III-as is lemondhatna.”.

Néhány nap múlva, 2015. március 19-én az **(internet oldal 4. címe)** oldalról származó **(cikk 3. címe)** című cikket osztotta meg, amely arról tudósított, hogy „Az ügyész letöltendő szabadságvesztést kért, a bíróság azonban mindkét vádpontban felmentette az polgármestert, mégpedig bűncselekmény ...” A cikk mellékletét képezte a műsor anyagát rögzítő videó. Az alperes kommentjében állította, „Az irányított büntetőper **(település neve)**on is gyakorlat, pl. a felperes neve a volt első számú vezetői ellen büntető feljelentést tett. Elbukta a főiskola rektora a pert.”

A bejegyzésekről a főiskola alkalmazottai, illetve a rektor ismerősei értesítették **(rektor neve)-t**. A főiskolán többen a rektorral azonosították a hozzászólásban szereplő III/III-as ügynököt. Utóbb a Nembiztonsági Hivatal Történeti Levéltára megvizsgálta a rektor esetleges állambiztonsági tevékenységét, majd megállapította érintettsége hiányát.

A felperes döntéshozó és ellenőrző testülete a 20 tagú Szenátus, amelynek elnöke a rektor, a főiskolát a médiában 90 %-os megjelenési arányban a rektor jogosult képviselni.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes a fentebb részletezett közléseivel

megsértette a becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte a jogsértés megállapításán túlmenően az alperes eltiltását a további jogsértő magatartástól, továbbá kötelezését megfelelő elégtétel adására oly módon, hogy az **(újság neve)** újság **(internetes oldal 1.)** online felületén a jogsértés tényének megtörténtét saját költségén hozza nyilvánosságra. Megítélése szerint az alperes a közösségi oldalon megjelent hozzászólásaival nem a rektor, hanem a főiskola jóhírnévét sértette, emellett a rektor megnevezése nélkül a személyét érintő közlések is negatívan befolyásolják a főiskola megítélését.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint az esetleges jogsértő közlések nem a felperesre, hanem a rektorra vonatkoztathatók. Kifejtette, a jogi személynek becsülete nincs, a sérelmezett közlések pedig nem alkalmasak a felperes jóhírnévének megsértésére. Elismerte, hogy a rektor képe fölött szereplő mondat kifogásolható, véleménye szerint azonban az a köznapi beszéd részévé vált, a magyar átlag ingerküszöbe alatt van, egyebekben pedig nem tényállítás, hanem értékítélet, ami nem durván sértő, bántó, megalázó. Hangsúlyozta, közléseit a szabad véleménynyilvánításhoz való jogának gyakorlása körében tette, azok a jogsértés szintjét el nem érő értékítéletet fogalmaznak meg, megtételükre az ellene indított büntetőeljárás és a főiskoláról való kitiltása készítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, a saját facebook oldalán 2014. november 19-én, 2015. március 2-án, március 14-én és március 19-én közzétett, a tényállásban felsorolt bejegyzéseivel. Eltiltotta az alperest attól, hogy a jövőben a felperes jóhírnévét sértő bejegyzést tegyen közzé, és kötelezte arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt saját facebook oldalán, saját ismerősei körében olvashatóan tegyen közzé az ítélet rendelkező részében megfogalmazott elégtételt nyújtó közleményt. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 127 000 Ft perköltséget, míg az adóhatóság felhívására 24 000 Ft eljárási illetéket azzal, hogy a további 12 000 Ft illetéket az állam viseli. Határozatának indoklásában megállapította, a jogi személynek becsülete nincs, az alperesi közlések azonban alkalmasak a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának megsértésére. Hangsúlyozta, a főiskolát a médiában a rektor képviseli, ezáltal a **(rektor neve)** személyét sértő valótlan tényállítások a főiskola jóhírnévének sérelmét is eredményezik. Az első közlést illetően megállapította, a „Ki ez a fajszfaj!” megjegyzés az adott szövegkörnyezetben a rektor fényképének megjelenésével együtt alkalmas mind a rektor, mind a felperes jóhírnévének megsértésére. A további közléseket valótlan tényállításoknak minősítette. Kiemelte, az alperes nem igazolta, hogy őt a főiskola jelenlegi rektora és volt főtitkára meghurcolta, arra pedig valótlanul utalt, hogy a **(település neve)-i** Főiskolán van olyan személy, aki III/III-as ügynöknek minősíthető, amint arra is, hogy a felperes vezetői irányított büntetőpert indítottak több korábbi vezető ellen, amelyet elbuktak. Rámutatott, a rektor személyét érintő, azt sértő, valótlan tényállítások egyúttal a főiskola jóhírnévét is sértik, s miután az érintett időszakban az alperesnek a facebook közösségi oldalon 250 ismerőse volt, nagy nyilvánosság előtt is ismertté válhattak a sérelmezett állítások. Kifejtette, mindez nagy valószínűséggel befolyásolhatta a továbbtanuló fiatalok főiskolára való jelentkezési szándékát is. Az elégtételadást illetően kiemelte, a jogsértés az alperes közösségi oldalán történt, ezáltal az elégtételt adó közleménynek is ezen a fórumon kell megjelennie.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Továbbra is állította, közlései nem a felperes, hanem a rektor személye ellen irányultak, így ha azok jogsértőek, az igény érvényesítésére nem a felperes, hanem **(rektor neve)** lenne jogosult. Kiemelte, az elsőfokú bíróság csupán feltételezte, hogy a bejegyzések befolyásolhatták a diákok főiskolára való jelentkezési szándékát, erre vonatkozóan

bizonyítást nem foganatosított. Hangsúlyosnak ítélte, közlései véleménynyilvánításnak tekinthetők, azok egyike sem valótlan tényállítás, véleménye kifejezésével pedig jogsértést nem valósított meg. Sérelmezte az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó döntését is, miután az nem a pernyertesség-pervesztesség valós arányaihoz igazodik.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartotta álláspontját, hogy az alperesi közlések mind a rektor, mind - a rektor személye által - a felperes jóhírnevét sértették, nagy nyilvánosság előtt ismertté váltak. Részletezte az egyes alperesi közlésekkel kapcsolatos álláspontját.

A fellebbezés **alapos**.

Az alperes mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezésében elsődlegesen azzal védekezett, hogy a felperes által sérelmezett közlések nem a felperesre, hanem a felperes rektorára vonatkoznak, ezért a jogvita elbírálása során elsősorban azt kellett vizsgálni, hogy ki az alperesi közlések érintettje, azok kire vonatkoztathatók. A 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:54. § (1) bekezdése szerint ugyanis a személyiségi jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. Ez azt jelenti, hogy mindenki - így a jogi személy is - csak a személyét közvetlenül érintő kitételek kapcsán érvényesíthet személyiségi jogi igényt. Más személy helyett, vagy nevében ilyen igény nem terjeszthető elő. Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra nézve kidolgozott kollégiumi állásfoglalások legfőbb vizsgálati szempontjait, köztük a PK 13. sz. állásfoglalásban adott iránymutatást, amely szerint az érvényesíthet igényt, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével, vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. Mindebből következően a személyes érintettség kérdését minden esetben szükséges vizsgálni, ennek során a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a közlés egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (PK 12. számú állásfoglalás II. pont). Kiemelt értékelési szempont továbbá, hogy az igény elbírálásánál nem az érintett személy egyéni érzékenységből, szubjektív felfogásából kell kiindulni, hanem egyfajta külső, objektív mércét kell alkalmazni mind a személyes érintettség, mind pedig a tartalom megítélésénél. Természetesen nem kizárt, hogy egy-egy kitételnek egyszerre több érintettje van, de a személyes érintettséget nem lehet kiterjesztően értelmezni.

A perbeli esetben helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes által kifogásolt közlései minden esetben a rektort érintették, az ő személyére vonatkozó közléseket tartalmaztak.

A felperes rektorának a **(cikk címe)** címmel megosztott cikk címe és bevezetője mellett megjelentetett fényképe fölé írt „Ki ez a faszfej?” komment olyan obszcén megjegyzés, ami kizárólag természetes személyre, jelen esetben a rektorra vonatkoztatható, hiszen az őt ábrázoló fénykép fölé került elhelyezésre, így nyilvánvalóan az ő személyével kapcsolatos negatív értékítélet kifejezésére szolgál. Kétségtelen, hogy maga a cikk a felperesnél rendezett tudományos konferenciáról tudósít, de az alperes közlése nem ehhez, hanem a rektor személyéhez kapcsolódik, így ha jogsértő, nem a felperesi intézmény személyiségi joga sérelmét eredményezi.

A második sérelmezett alperesi közlésben az alperes az őt érintő büntetőeljárásban elszenvedett sérelmeit hozza összefüggésbe a **(személy neve)** ellen folyamatban volt büntetőeljárással, mintegy párhuzamot vonva azok között. A hozzászólásában úgy nyilatkozott, hogy őt a felperes neve rektora

és volt főtitkára meghurcolta, nevezetteket az érintett büntetőeljárás vádlóinak titulálta. E közlés ugyancsak a rektorra és ez esetben a volt főtitkára vonatkozatható, az alperes által megfogalmazottak szerint nevezettek voltak az ő vádlói, azaz a büntetőeljárás kezdeményezői, akik ez idáig még nem bűnhődtek meg, azaz e közlésben az alperes nem a felperest, hanem a rektort teszi felelőssé a büntetőeljárás megindításáért és az ezzel összefüggő meghurcoltatásáért.

A harmadik közlésben az alperes a felperesnél tevékenykedő „III/III-as”-ra, azaz ismét természetes személyre utal, annak konkrét megnevezése nélkül, a megfogalmazás pedig arra enged következtetni, hogy egy személyről van szó. Az alperes ez esetben sem a **(település neve)-i** Főiskolára, mint intézményre vonatkoztatta a közlést, hanem egy természetes személyre, a felperes pedig maga is úgy ítélte meg, hogy az alperes ezzel kifejezetten a rektorra célzott, nyilatkozata szerint kollégái egy része is úgy vélte, hogy a III/III-as ügynök a rektorra vonatkozatható.

A negyedik közlés már érinti a felperest annyiban, hogy ebben az alperes a **(település neve)-i** Főiskolát jelöli meg a büntető feljelentés megtevőjeként, azonban azzal zárja hozzászólását, hogy a főiskola rektora „elbukta” a pert. A hozzászólás teljes szövegének vizsgálata alapján arra lehet következtetést levonni, hogy az alperes a felperes rektorát tekinti az eljárás kezdeményezőjének, kifejezetten az ő tevékenységével hozza összefüggésbe az eljárás alá vonását, utalva arra is, hogy a rektor a büntetőeljárást befolyásolta.

Ilyen körülmények között a felperesnek a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy a rektorra vonatkozó, általa jogsértőnek ítélt közlések közvetett módon a felperes terhére is személyiségi jogsértést valósítottak meg, Ilyen bizonyítást azonban a felperes nem ajánlott fel, ugyanakkor a perrel érintett közlések nem hordoznak olyan, a felperesre nézve sértő tartalmat, ami a **(település neve)-i** Főiskolára akár közvetetten is vonatkozatható lenne, és ezáltal a személyhez fűződő joga, így a jóhírneve sérelmét eredményezhetné.

Osztja az ítéletábla az alperes fellebbezési érvelését, miszerint semmilyen peradat, bizonyíték nem utal arra, hogy a rektor személyét érintő közlések negatívan befolyásolták volna a továbbtanulni vágyók iskolaválasztását. Az elsőfokú eljárás során nem kerültek feltárára olyan körülmények, amelyek ezt a felperesi állítást alátámasztották volna, e tekintetben önmagában a rektor feltételezése ennek megállapítására nem ad alapot.

Összességében megállapítható, hogy a felperes közvetlen személyes érintettség hiányában nem rendelkezik keresetösségi joggal a perben érvényesített személyiségi jogsértés megállapítása iránti igény tekintetében, ezért az ítéletábla nem foglalhatott állást abban a kérdésben sem, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak, avagy véleménynyilvánításnak tekinthetők, s azok megvalósítanak-e személyiségi jogsértést.

Minderre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes elsőfokú és fellebbezési eljárásban felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - költségeinek viselésére, amelynek összegét az ítéletábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A felperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett elsőfokú, valamint a fellebbezési

eljárási illetéket a felperes pervesztességére figyelemmel az állam viseli (Pp. 78. § (1) bekezdés, 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pont, 39. § (3) bekezdés b) pont, 42. § (1) bekezdés a) pont).

A perre az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jogra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, ezért az alperes szükségtelenül rótt le a fellebbezésén 18 000 Ft fellebbezési eljárás illetéket, amit a fellebbezése eredményességére tekintettel az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az állami adóhatóságtól visszaigényelhet.

Szeged, 2016. május 11.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró